

DECIZIA CIVILĂ NR.

Ședința publică din data de **05 noiembrie 2009**

PRESE DINTE :

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-au luat în examinare recursurile promovate de recurenții pârâți DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE TIMIȘOARA, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR ȘI DIRECȚIA FINANȚELOR PUBLICE CARAȘ-SEVERIN în contradictoriu cu reclamanta ORGANIZAȚIA X împotriva sentinței civile nr./19.05.2009 pronunțată de Tribunalul - secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosar nr.X /2008, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă în reprezentarea pârâților recurenți DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE X și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR consilier juridic X, lipsă fiind cefelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată depusă la dosar prin serviciul de registratură al instanței întâmpinare din partea reclamantei intime, care se comunică cu reprezentanta pârâților recurenți care nu solicită termen pentru a lua cunoștință de conținutul acesteia.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentanta pârâților recurenți DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE X și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR consilier juridic X solicită admiterea recursurilor și trimiterea cauzei spre rejudecare, arătând că prima instanță nu s-a pronunțat asupra tardivității formulării contestației și nu este prescris dreptul, autorității vamale de a stabili obligații fiscale, iar în subsidiar, rejudecând respingerea acțiunii.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de fata, constata următoarele:

Prin cererea înregistrată la Judecătoria X, sub nr. X/ 28.11.200, reclamanta Organizația X, în contradictoriu cu pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor Reșița, a solicitat instanței să anuleze Decizia nr. X/25.10.2008 emisă de intimată.

Ulterior, prin înscrisul de la fila 29 dosar, reclamanta și-a precizat cererea în sensul că a înțeles să se judece în contradictoriu și X ca pârât.

S-a menționat în precizarea de acțiune că X, în calitate de comisionar în vamă și prestator de servicii de declarare vamale, a întocmit și depus pentru reclamantă, la Autoritatea Națională a Vămilelor, Declarația vamală nr. X/11.03.1998, motiv pentru care, în situația în care lor li se respinge acțiunea, să fie despăgubite de acest pârât.

Prin notele de ședință de la fila 28 dosar, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni vamale X a invocat excepția de necompetență materială a Judecătoria X și declinarea cauzei spre soluționare Tribunalului X.

Prin sentința civilă nr. X/21.01.2009, pronunțată de Judecătoria X, s-a admis excepția de necompetență materială a Judecătoria X. excepție invocată de pârâta Autoritatea Națională a Vămilelor-Direcția Regionala pentru Accize și Operațiuni Vamale Xși, în consecință, a declinat competența de soluționare a cauzei ce face obiectul dosarului nr. X/2008 al Judecătoria X.în favoarea Tribunalului X.

Cauza a fost înregistrată pe roii Tribunalului X sub nr. X/2008 din 04.02.2009.

La termenul din 24.03.2009 reclamanta a depus la dosar o precizare de , acțiune, prin care a solicitat și anularea deciziei nr. X/09.03.2009, emisă de DGFP X.

Prin sentința civilă nr. X/19.05.2009 Tribunalul X a admis contestația formulată de reclamanta Organizația X, si a anulat Decizia nr.X/25.10.2008 emisă de Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X și Decizia nr. X/09.03.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice X. Totodată a respins acțiunea formulată împotriva pârâtei SC X.

În motivare, s-a reținut că prin decizia nr. X/25.10.2008 emisă de Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente debitului din actul constatator nr. X/10.04.2000.

Se arată că reclamanta a contestat această decizie, iar prin Decizia nr. X/09.03.2009 contestația a fost respinsă de către DGFP X.

Potrivit dispozițiilor art. 91 din OG nr. 92/2003, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel. Termenul de prescripție a termenului începe să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor în care s-a născut creanța fiscală, potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

Același termen, de 5 ani, este prevăzut și de Legea nr. 141/1997-art. 187-(Codul Vamal în vigoare la data când termenul a început să curgă), ce trebuie calculat, însă, potrivit dispozițiilor codului de procedură civilă. Totodată instanța a reținut ca articolul 93 din codul de procedură fiscală prevede că, dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscal. Se arata ca potrivit dispozițiilor art. 1 al 2 din Decretul nr. 167/1958, odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal, se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii.

Instanța a reținut ca debitul principal este cel stabilit prin actul constatator nr. X/10.04.2000, debit care s-a prescris cel târziu la 26.01.2006, dacă se ia în considerare că somația de plată din 26.01.2001 a întrerupt prescripția. Până la această dată exista și dreptul de stabilire a obligațiilor accesorii, în speță majorările de întârziere. Cum acest drept nu a fost valorificat prin decizie de calcul accesorii până la această dată, a operat prescripția.

Instanța a menționat ca pentru considerentele de mai sus, instanța apreciază că decizia nr. X/25.10.2008 a fost nelegal emisă, motiv pentru care va admite contestația formulată de reclamantă, în contradictoriu cu intimatele Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X- Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X și Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin și va anula deciziile contestate.

Instanța a respins, în baza dispozițiilor art. 60 C.pr.civ., cererea depusă de

reclamantă împotriva pârâtei SC X SA, ce are caracterul unei cereri de chemare în garanție formulată pentru situația în care acțiunea principală ar fi fost respinsă, ținând seama de soluția pronunțată în acțiunea principală.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE X, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR și DIRECȚIA FINANTELOR PUBLICE X.

Pârâta recurentă Direcția Finanțelor Publice X în motivarea recursului arată că, prin întâmpinarea formulată, a invocat excepția de neîndeplinire în termen legal a procedurii prealabile. Se arată ca Decizia nr. X/25.10.2008 referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale a fost comunicată reclamantei la data de 25.11.2008(conform confirmării de primire anexate la dosarul cauzei).Reclamanta a depus contestație împotriva acestei decizii la data de 29.01.2009 depășind cu mult termenul legal prevăzut de art. 207 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală.

De asemenea consideră criticabilă sentința instanței de fond privind prescrierea dreptului autorității vamale de a stabili obligații fiscale.

Se arată că actul constatator nr.X/10.04.2000 a fost încheiat pentru încălcarea prevederilor art.284 alin.1, art.286 st pct.19 Anexa 6 la Regulamentul Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.626/1997, stabilită prin procesul verbal de control nr.,X/28.05.1999 al Biroului de Control Financiar și de Gestiune Vamala din cadrul Direcției Regionale Vamale X. Suma de X lei stabilită în debit prin Actul constatator nr.X/10.04.2000 nefiind achitată.

...Din **acest** motiv s-a întocmit Decizia nr. X/25.10.2008 referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul curent/precedent emise de către DJAOV X.

Se menționează că în Decizia nr.X/25.10.2008 au fost calculate accesorii în mod absolut corect și legal pentru datoria vamală de la data de 01.10.2000 până la 31.12.2007.

În conformitate cu prevederile art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere..

De asemenea potrivit art.120 alin.1 din O.G nr.92/2003 din aceeași ordonanță:„ Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere,' începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv". Potrivit art.91 din O.G. nr,92/2003 „Dreptul organului fiscal de a stabili Obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel".

În conformitate cu dispozițiile art.92 alin.1 din O.G. nr.92/2003,, Art.92 „Termenele prevăzute în art.91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun".

Ori, se arată că după Somația nr.X/26.01.2001 autoritatea vamală a făcut și alte acte de executare silită menite să întrerupă cursul prescripției, respectiv adresa nr.X/31,03.2006 către Judecătoria X și adresa nr.X/10.07.2006 către Ministerul Justiției Serviciul Relații cu Publicul și Cooperare cu Organizații Neguvernamentale.

În atare, situație solicită să se constate că termenul de prescripție a fost în mai multe rânduri întrerupt, în opinia acesteia, un nou termen de prescripție a dreptului de a calcula majorările de întârziere începe să curgă de la data de 01.01.2007.

Pârâta Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale X în motivarea recursului arată că în temeiul art.119 alin. t din O.G.nr.92/2003 republicată : "Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere" , autoritatea vamală emite Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.

X/25.10.2008.

Se menționează că potrivit art.91 din O.G.nr.92/2003 "republicare : "Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel."

În conformitate cu disp.art.92 aiin. I din O.G.nr.92/2003 "republicare :Termenele prevăzute la art.91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun."

Potrivit art.16 iit. b) și c) din Decretul 167/1958 privind prescripția extinctivă și începerea unui nou termen:"Prescripția se întrerupe :b)prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj , necompetent; c) printr-un act începător de executare.

Se arată că după Somația nr.X/26.01.2001 autoritatea vamală a făcut și alte acte de executare silită menite să întrerupă cursul prescripției respectiv adresa nr.X/31.03.2006 către Judecătoria X, și adresa nr. X/10.07.2006 către Ministerul Justiției - Serviciul Relații cu Publicul și Cooperare cu Organizații Neguvernamentale pe care le anexam prezentei.

De asemenea solicită să se constate că termenul de prescripție a fost în mai multe rânduri întrerupt, în opinia sa un nou termen de prescripție a dreptului de a calcula majorările de întârziere începe să curgă de la data de 01.01.2007.

Reclamanta intimată ORGANIZAȚIA X a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea recursurilor și menținerea sentinței atacate .

În motivare arată că instanța a reținut corect și faptul că Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Caraș-Severin trebuia să procedeze la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță pentru obligații fiscale accesorii {conform art. 93 C. pr. fiscală și nu să emită Decizia 184/25.10.2008.

Se menționează ca în data de 11.03.1998, reprezentantul ORGANIZAȚIEI X s-a prezentat la Biroul Vamal X în vederea întocmirii documentelor vamale premergătoare înmatriculării în circulație a autovehiculului donat. Motivând „încălcarea prevederilor legale privind obligația persoanelor fizice de a declara bunurile la intrarea în țară conf. art. 162 din Regulamentul Vamal, aprobat prin Decretul 626/1997", Controlorul Vamal din cadrul Biroului Vamai X a întocmit Procesul verbal de Contravenție X/11.03. 1998 și dispus sancționarea Organizației X cu o amendă în valoare X lei vechi, sumă care a fost achitată, conform chitanței cu Seria X, nr. X din 11.03.1998, anexate.

Se arată că a fost întocmită Declarația Vamală cu numărul X/11.03.1998, aceasta a fost acceptată de Vama cu mențiunea „fără vamă", iar autovehiculul a fost înmatriculat în România, îndeplinind toate cerințele legale privitoare la regimul donațiilor.

Se menționează că autovehiculul a fost admis în România cu scutire de taxe vamale, conform art. 5, iit. (a) din O.G. nr.26/1993 privind tariful vamal al României, constituind donație cu caracter social-umanitar.

Se arată că în data de 26.04.2000, Biroul Vamal Xa trimis Organizației X, sub nr, de înregistrare X/24.04.2000,. un Act Constatator cu nr. X/10.04.2000 și o înștiințare de plată pentru suma de 24.199.614 lei vechi, reprezentând debit at Organizației față de Direcția generală a Vănilor.

Se menționează că Organizația X a formulat contestație scrisă cu nr. X/08.05.2000 la înștiințarea de plată primită, contestație înregistrată la Direcția Vamală Regională X cu X/08-05.2000. Di.X, președintele Organizației X a depus personal această contestație, însă nu am primit nici un fel de răspuns la contestația formulată.

În data de 26.01.2001, Direcția generală a Vănilor expediază Somația cu nr. Xpentru suma de X lei vechi, din care Debit X lei vechi și majorări: X lei vechi.

Reclamanta-intimata a învederat că în data de 25.11.2008 a primit la sediul Organizației, Decizia cu nr. X/25.10.2008, prin care am fost înștiințați că datorăm Direcției Regionale pentru accize și operațiuni vamale X, suma de X RON reprezentând obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, conf. Art. 86, lii (c) și art. 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală. Totodată ni s-a comunicat că anterior ne-a fost trimisă o somație de plată, care însă nu a intrat însă în posesia noastră.

Se arată că datorită faptului că niciuna dintre Contestațiile pe care Organizația noastră le-a înaintat organului competent (Contestația nr. X/08.05.2000, Contestația nr. X/03.02.2001) nu au fost luate în considerare și nu a primit nici o motivare în drept pentru care acestea nu au fost soluționate, și pentru că de fiecare dată, în urma contestațiilor noastre sumele au fost majorate fără nici o altă explicație, Organizația a înaintat o Acțiune în Instanță la Judecătoria X, în termen, solicitând Instanței Anularea Deciziei nr. X/25.10.2008.

În data de 29.01.2009, Organizația noastră a înaintat și Contestația nr. X/29.01.2009 către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X, solicitând reevaluarea cazului și anularea deciziei nr. X/25.10.2008, prin care suntem înștiințați că datorăm obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale sumă de 5.697 RON. Contestația a fost înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara sub numărul 2514/29.01.2009.

În data de 09.03.2009, Organizația noastră a primit decizia cu nr. X/29.01.2009 prin care se respinge contestația formulată de Organizația X ca nedepusă în termen, deși speța a fost judecată la Judecătoria X. Mai mult, suma datorată este majorată la valoarea de X RON.

Se arată că în data de 12.05.2009, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X a trimis Organizației noastre Procesul Verbal cu NR. X/19.03.2009 prin care calculează sume accesorii în sarcina Organizației X în valoare de XRON, calculând un număr de X de zile întârziere de plată.

La Contestația cu nr. X/15.05.2009 formulată de Organizația X și înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X, reclamanta învederează că a primit Decizia cu nr. X/09.03.2009 prin care se respinge Contestația formulată ca fiind nedepusă în termen.

Examinând recursurile de față, prin raportare la motivele de recurs și la dispozițiile art. 304 ind 1 Cod proc civ, văzând înscrisurile de la dosarul cauzei, precum și dispozițiile Imperative din OG nr.92/2003, Curtea constată următoarele:

Curtea constată că în fapt, prin decizia nr. X/25.10.2008 emisă de Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X s-a reținut în sarcina reclamantei-intimate obligația de plată a sumei de X lei, cu titlu majorări de întârziere aferente debitului din actul constatator nr. X/10.04.2000. Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație, iar prin Decizia nr. X/09.03.2009 contestația a fost respinsă de către DGFP Caraș-Severin, pe considerentul că nu a fost depusă în termenul legal de 30 de zile.

Recurenta-pârâta menționează că a invocat excepția de neîndeplinire în termen legal a procedurii prealabile față de împrejurarea că Decizia nr. X/25.10.2008 referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale a fost comunicată reclamantei la data de 25.11.2008 (conform confirmării de primire anexate la dosarul cauzei) iar reclamanta a depus contestație împotriva acestei decizii la data de 29.01.2009 depășind cu mult termenul legal prevăzut de art. 207 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală.

Curtea constată că în mod corect prima instanță a analizat cauza asupra excepției prescripției, față de împrejurarea că acest aspect este prioritar, văzând dispozițiile exprese cuprinse în art. 93 din OG nr.92/2003, pe care le vom detalia în considerentele deciziei.

Curtea constată că în speță devin aplicabile prevederile art. 91 din OG nr. 92/2003, conform cărora dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel. Termenul de prescripție a termenului începe să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor în care s-a născut creanța fiscală, potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

În mod corect prima instanță a reținut ca termenul de 5 ani este reglementat și de Legea nr. 141/1997-art. 187-(Codul Vamal în vigoare la data când termenul a început să curgă), ce trebuie calculat, însă, potrivit dispozițiilor codului de procedură civilă. Conform dispozițiilor articolului menționat mai sus" termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import. Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedura civilă".

Articolul 93 din codul de procedură fiscală statuează obligația în sarcina organului fiscal care constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, de a înceta procedurii de emitere a titlului de creanță fiscal.

Se cunoaște că în acord cu dispozițiile art. 1 al 2 din Decretul nr. 167/1958, odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal, se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii.

În mod corect s-a reținut că debitul principal este cel stabilit prin actul constatator nr. X/10.04.2000, debit care s-a prescris cel târziu la 26.01.2006, dacă se ia în considerare că somația de plată din 26.01.2001 a întrerupt prescripția. Până la această dată exista și dreptul de stabilire a obligațiilor accesorii, în speță majorările de întârziere. Față de împrejurarea că acest drept nu a stabilit de organele fiscale în termenul menționat mai sus, nefiind emisă în acest termen vreo decizie de calcul accesorii până la această dată, a operat prescripția.

Față de dispozițiile art. 93 din OG nr.92/2003 pârâta-recurentă Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X avea obligația să facă demersuri în vederea încetării procedurii de emitere a titlului de creanță fiscal pentru obligațiile accesorii.

Susținerea pârâtei -recurente Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale X în sensul că după Somația nr.X/26.01.2001 autoritatea vamală a făcut și alte acte de executare silită menite să întrerupă cursul prescripției nu a fost probată în nici un fel, parata neîndeplinindu-si obligația de a depune la dosar înscrisurile pe care le invoca.

Astfel fiind, decizia nr. X/25.10.2008 a fost nelegal emisă, și pe cale de consecință și decizia nr. X/09.03.2009.

(Totodată, fata de soluția pronunțată pe capătul principal de cerere, Curtea constata ca prima instanța a respins în mod corect în baza dispozițiilor art. 60 C.prciv., cererea depusă de reclamantă împotriva pârâtei SC X SA, ce are caracterul unei cereri de chemare în garanție formulată pentru situația în care acțiunea principală ar fi fost respinsă.

Reținând cele expuse, văzând și dispozițiile imperative invocate, Curtea va respinge recursurile formulate ca fiind neîntemeiate.

Curtea va lua act ca nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE
MOTIVE, ÎN NUMELE
LEGII DECIDE**

Respinge recursurile promovate de recurenții pârâți DIRECȚIA REGIONALA PENTRU -ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE X, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR și DIRECȚIA FINANTELOR PUBLICE X în contradictoriu cu reclamanta ORGANIZAȚIA X împotriva sentinței civile nr,X/19.05.2009 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin -secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosar